

OSTNÍK

Zpravodaj Klubu kaktusářů v Ostravě, z. s.

Číslo 470.
Ročník 47.
Květen 2018

***Mammillaria carmenae* Castaneda 1954.**

Z naší činnosti

První schůzka v dubnu proběhla v úterý po velikonocích, dne 3. 4. 2018, kdy k nám přijel vzácný host a kamarád z Brna, Jaroslav Procházka. Tentokrát představil obrázky z jeho mexické cesty, zaměřené především na rod *Turbiniacarpus*. Na schůzku přišlo kolem 30 členů a hostů. V první části přednášky jsme viděli několik druhů z rodu *Thelocactus*, *Astrophytum*, *Lophophora*, *Mammillaria* a další. V druhé části to už byly téměř všechny druhy rodu *Turbiniacarpus*, včetně nových druhů. Jak už to bývá u Jardy zvykem, když se rozpovídá, nemá přednáška konce. Pěkné povídání s nádhernými obrázky trvalo téměř dvě hodiny. Žízňiví členové byli sice trochu netrpěliví, ale nakonec se dočkali. V restauraci jsme ještě dlouho diskutovali. Děkujeme našemu přednášejícímu Jardovi Procházkovi za příjemně strávený večer.

Obrázky našich členů

***Mammillaria carmenae* Castaneda**

Anales Inst. Biol. Univ. Nac. Mexico 24(2): 233, 1954.

Jak krásné jsou mammillarie ukazuje snímek na titulní straně. Věneček bílých květů zdobí temeno rostliny. Stonek kulovitý, jednotlivý nebo odnožující, 50 - 80 mm vysoký a 30 - 50 mm široký. Bradavky husté, kuželovité, zelené, na bázi světlejší, areoly asi 1,5 mm dlouhé a 1 mm široké, v mládí se žlutavou plstí. Trnů více než 100 (120 - 180), 2 - 7 mm dlouhé, jemně štětinovité a zakrývající tělo, bílé až žluté. Květy, 15 - 18 mm dlouhé, 12 - 16 mm široké, bílé nebo narůžovělé, světle zelené plody. Pěstování nečiní potíže, v době růstu vyžaduje dostatečnou zálivku, snáší běžnou zeminu. Zimní teplotní minima mohou klesat k nule.

***Lobivia cinnabarina* (Hooker) Br. a R.**

The Cactaceae, 3: 54, 1922.

Rostliny jsme viděli na několika lokalitách kolem Sucre či Tarabuco apod., obrázek z místa (KL17-058). Stonek jednotlivý, stlačeně nízce kulovitý, až 150 mm široký, obvykle nižší. Žeber 13 - 21, areoly okrouhlé, 2 - 2,5 mm široké, 10 - 12 mm vzdálené, pokryté sporou bílou, brzy šedou vlnou. Okrajových trnů 8 - 10, paprskovitě rozložené, až 15 mm dlouhé, prostřední pár nejdelší, středové trny 2 - 3, poněkud delší a silnější, světle hnědé, později šednoucí. Květy nedaleko temene nebo více postranní, 60 - 70 mm dlouhé, až 80 mm široké, karmínově červené. Plod kulovitý až protáhlý, semena černá, matná. Pěstování nečiní potíže.

***Sulcorebutia vasqueziana* Rausch**

Kakt. und and. Sukk., 21: 102, 1970.

U Sucre (KL17-061) jsme viděli nádherné *Sulcorebutia vasqueziana*.

Stonek jednotlivý, 15 mm vysoký a 20 mm široký, v kultuře často odnožující, s tmavě zelenou až nafialovělou pokožkou. Žeber asi 13, spirálovitě sestavená, areoly úzké, s bílou nebo nažloutlou vlnou. Okrajových trnů 10 - 18, až 15 mm dlouhé, hřebenovitě uspořádané, tenké, ohnuté k tělu, navzájem propletené, světle žluté, zlatožluté až nahnědlé, bez středových trnů. Květy asi 25 - 35 mm dlouhé a stejně široké, fialově růžové (magenta). Plod načervenalé zelený, s hnědými nebo olivově zelenými šupinami. Semena přes mm velká.

***Erythrina caffra* Thunb.**

Rod *Erythrina* zahrnuje asi 115 druhů a je rozšířen v tropech a subtropích celého světa. Viděli jsme je např. ve městečku Aiquile, kde rostla kolem cest *Erythrina caffra* s nádherné červeně květy. Jsou to stromy či keře, řidčeji i vytrvalé byliny. Květenství jsou úžlabní nebo mnohem častěji vrcholová, hroznovitá, květy jsou velké a nápadné, červené. Semena červená.

***Begonia fischeri* Schrank**

Když jsme jeli z Cochabamby, viděli jsme na stránkách růst malé rostliny *Begonia fischeri* s růžovými květy. *Begonia* je velmi obsáhlý rod s mnoha druhy, obsahující dnes spoustu vyšlechtěných kultivarů, používají se jako okrasné rostliny. Většina druhů pochází z tropických oblastí.

společné foto s prof. TITO CASTELLÓNEM a jeho manželkou z AIQUILE

Poznámkový notes 2017 - 6. část

KL deník z velkého vandru po Bolívii a Chile 13. 2. - 18. 3. 2017

Středa – 8. 3. 2017

Čím víc jedeme na sever, tím dříve se rozednívá a večer stmívá. Vstáváme v 7.30 hodin a kluci mají brzy uvařenou snídani. Sluníčko otepluje vzduch a stan rychle schne. Špatně se dýchá, už abychom byli alespoň pod 3000 m. Spaní ve výšce 3700 m není ideální, co chvíli jsem vzhůru. Věci jsou sbaleny, tak jedeme dále na UYUNI. Při první příležitosti nabíráme v UYUNI benzín. Také jsme provedli výměnu peněz 200\$ => 1380 bolivánů. Pavel sehnal trička s logem DAKAR, který přes toto město projížděl. Koupili jsme housky a jedeme dál. Kousek za městem je turistické místo SALAR DE UYONI, kde zajíždí celé výpravy. Po SALARU se dá jezdit auty, ve vodě 20 - 30 cm, jinak je slaná hladina rovná. Vracíme se zpět do UYUNI, které musíme projet město směr POTOSI. Najednou jde průvod krojovaných dětí, místní škola slaví výročí od založení, tak žáci mají slavnost. Je to pěkné, když žáci mají stejné školní uniformy, tentokrát však běželi ve sportovním dresu. Cesta na POTOSI je konečně asfaltová. Z auta vidíme *Oreocereus trollii*, tak zastavujeme (**KL17-052**), rostou zde ještě další kaktusy. Děláme další náhodné lokality, jen abychom věděli, co zde roste. U TICA TICA rostlo několik nádherných kaktusů (**KL17-053**), např. *Oreocereus celsianus* f. *brevispinus*, kvetoucí *Parodia* aff. *maasii* a další. Kousek níže rostly u cesty *Trichocereus pasacana* s plody. Zastavili jsme, ať má Pavel něco do kšeftu, GPS S20 05.016 W 66 13.484, 3640 m. Krásná krajina je kolem údolí RIO PELCA a RIO YURA. Po okolí se pohybuje velké množství stád lam, je to nádhera. Další překrásné údolí je asi 60 km před POTOSI, vypadá to jak kaňony v Americe. Zastavili jsme náhodně na průzkumnou krátkou lokalitku, už z auta je vidět plno kaktusů. Bohužel nemáme moc času, abychom stihli sjezd alespoň pod 3000 m. Svahy jsou prudké, tak nikam nejdu, na kopec vyrazili jen Martin a Petra. Prokličkovali jsme město POTOSI, vyjeli jsme nad město a vyrazili směr SUCRE, vzdáleného asi 140 km. Pomalu by nadmořská výška měla padat. GPS nás spolehlivě převedlo přes město, bez ní bychom to nezvládli. Zajíždíme do BETANZOS nakoupit jídlo. Celkem nic zde neměli. Jedeme dále do SUCRE vzdálené odtud asi 106 km. Za chvíli se začne stmívat, musíme sjet z hor. Dostali jsme se do výšky 2500 m, hned se lépe dýchá. Našli jsme místečko kousek od hlavní cesty, takže celou noc jsme slyšeli jezdit auta, zvláště kamiony.

SALAR DE UYONI

Čtvrtek – 9. 3. 2017

Ráno vstáváme po 6.30 hodin. Slunce je schované za kopcem, stan je vlhký, tak sušíme až paprsky dosáhnou našeho kempového místečka. Po snídani, úklidu a prášků proti smrti, vyrážíme směr SUCRE v 8.30 hodin. Už v tuto dobu je dost teplo. Úplně jiné klima než na ALTIPLANO. Zastavujeme u MILLARES (KL17-054), kde roste několik druhů kaktusů, jako *Gymnocalycium millarensii*, *Blossfeldia liliputana*, *Weingartia* sp. atd. Sjíždíme přes vesnici k řece a děláme kompletní hygienu, koupel, praní prádla, ale i opláchnutí totálně špinavého auta. Pokračujeme dále na SUCRE. Ve městě jsme nakoupili zeleninu a ovoce. Martin si pochvaloval jízdu krokem přes město, zvláště přes tržiště, mě to zrovna moc nebavilo, i když městečko je celkem pěkné. Jedeme dále na ZUDAÑEZ. Před městem děláme lokalitu (KL17-055), kde roste naše první sulka. Projíždíme typicky indiánským městem TARABUCO, kde je pěkné náměstíčko s kostelíkem. V ZADAÑEZ jedeme kolem hřiště vpravo a jedeme na CALLE CALLE, kde na stolové hoře roste *Sulcoreburia callecalleensis* (KL17-056). Je to krkolonná cesta, ale Martin to zvládnul. Vracíme se zpět. Na druhé straně údolí je kopec s vysílačem, kde roste *Sulcorebutia rauschii*. Odbočka na ni je opět u hřiště, ale cesta je strašná a nakonec zcela neprůjezdná. Martin s Petrou se rozhodli, že půjdou nahoru pěšky. Jak vidím ten kopec, vypadá to na hodně dlouho. Bude 18. hodin a za chvíli se začne stmívat. Navíc se za horami objevily husté černé mraky. Pavel zde zná dobré místo na spaní, kousek od vesnice. Martin s Petrou přiběhli asi za 1,5 hodiny, už se stmívalo. *Sulcorebutia rauschii* roste až nahoře, několik rostlinek našli, já bohužel nemám ani GPS. Petra mi alespoň nafotila pár rostlinek na můj fotoaparát, za což jí děkuji. Já bych asi až nahoru nevylezl. Vrátili jsme se k vesnici, kde bylo nedaleko pěkné místečko u potoka na stanování. Pavel udělal zeleninový salát a já mezitím postavil stan. Večer byl dlouhý, ale zkrátili jsme jej popíjením vínečka a povídáním o kaktusech, kaktusářích apod.

Gymnocalycium millarensii, u MILLARES (KL17-054)

Blossfeldia liliputana, u MILLARES (KL17-054)

Sulcoreburia callecalleensis, CALLE CALLE, (KL17-056)

Pátek – 10. 3. 2017

V noci jsem se celkem dobře vyspal. Vstáváme kolem 7. hodiny, je zataženo, nad horami jsou černé mraky. Uvařili jsme si dadáčka a dali si něco ke snídani, pomalu jsem začal balit stan. V tom začalo dost hodně pršet. Já už měl sbaleno, ale Martin s Petrou nestihli stan sbalit, protože se čochtali u potoka. Za chvíli bylo po dešti. Vyrazili jsme v 8.20 hodin do dalšího údolí u ZUDAŇEZ, kde na okolních kopcích roste *Sulcorebutia hertusii* S19 17.375 W64 41.177, 2513 m. U auta je stanoviště, kde roste *Echinopsis oxygona*. Opět nepíšu lokalitu, neboť na kopec nelezou, Martinovi jsem dal fotoaparát (foto u auta v mobilu), kdyby tam byly, ať mi udělá pár snímeků. Po dešti je všechno mokré. Děkuji za obrázky z lokality. Společně tam roste *Lobivia cinnabarina*. Jedeme do města nakoupit jídlo, vodu a benzín. Počasí je jako na houpačce, na chvíli vysvitne sluníčko a hned na to se přičenou černé mraky. Když je před obchodem židle s bílou hadrou, tak v tom domě prodávají chleba. Je to dobré znamení, kde chleba pečou. Vyrazili jsme zpět na TARABUCO, kde asi v polovině cesty je odbočka na PRESTO. Cesta je totálně rozbitá, jedeme krokem. Přijeli jsme k přečerpávací stanici, dali jsme si něco k jídlu. V tom začala bouřka, voda se valí ze všech stran, místy se zdá, že cestu neprojedeme, ale Martin to doposud zvládal. Až jsme přijeli k servané cestě, která už průjezdná moc nebyla. Museli jsme zůstat stát, až skončí bouřka, opravit cestu, abychom mohli pokračovat dále. Podařilo se. Popojeli jsme pár metrů, kde kvete *Lobivia cinnabarina* S18 58.996 W64 52.457, 2739 m, nádherně tmavě červené až fialové květy. Dojeli jsme do vesnice TOROMOCO S18 58.040 W64 53.568, 2668 m. Pavel si šel nasbírat plody z „jabčáků“. Ve vesnici jsme museli přejet 2x brod přes řeku. Jednou se nám to podařilo, ale po druhé už ne. Takže lokalita *Sulcorebutia patriciae* padla. Museli jsme otočit a jet cestou na PRESTO. Cesta už byla lepší, ale pořád kamenitá a nedalo se jet rychle. Cesta z PRESTO do TARABUCO byla vydlážděná kameny, takže jsme byli dost vytřepaní. I když z PRESTA nepršelo, stále v dáli bouřilo. Zastavili jsme na sušení stanů a šli se podívat na kopeček. Rostou zde jen tradiční kaktusy *Eriocereus tephracanthus*, *Cleistocactus* a *Opuntia* sp. červený plod apod. (**KL17-057**). Martin proběhl kopec a nic nenašel. Konečně jsme projeli TARABUCO a po hlavní cestě jedeme směr SUCRE. Před městem stavíme na lokalitě (**KL17-058**), krásné místo a několik druhů kaktusů, např. *Lobivia cinnabarina*, *Sulcorebutia caniqueralii*, *Cylindropuntia shaferi* ap. Hledáme místo na spaní, Martin s Petrou nás chtějí zavést na místo, kde spali nedávno. Je to nad SUCRE, ale jedeme stále výše a výše, skoro 3300 m. To na spaní není zrovna moc ideální. Vracíme se zpět a jedeme na druhou stranu města, kde mají růst nějaké sulky. Místo na spaní hledáme už za tmy. Kolem je vše obydlené, zastavujeme na odbočce do pole. Stavíme stany, kolem pobíhá plno psů, kteří v noci ruší svým štěkáním.

Sobota – 11. 3. 2017

Ráno se nám moc nechce vstávat, je chladno a studený větřík. Vstáváme až v 7. hodin. Stan je celý mokrý od rosy. Je zataženo, rychle balíme, stany musíme usušit později někde na lokalitě. Pokračujeme dále za město do hor, kde mají růst sulky. Krajina je kolem nádherná, jedeme jakoby po vrcholovce a pod sebou vidíme hluboká údolí. Pavlovi se místa už nezdají, zastavujeme a jdeme na kopec (**KL17-059**). Je zde několik nádherných skalniček s květy, ale Martin našel i jednu sulku. Pavel říká, že je podobná na *Sulcorebutia fischeriana*. Je třeba to doma prozkoumat. Dále už nejedeme a vracíme se po katastrofálně rozbité cestě zpět. Po cestě jsme vynechali některé lokality, tak je na zpáteční cestě navštívíme. Zastavili jsme u eukalyptového háje, kde na vršku roste *Sulcorebutia losenyckiana* (**KL17-060**). O

kousek dále (**KL17-061**) roste *Sulcorebutia vasqueziana*. Krásná rostlina, na malé ploše jsme našli přes 10 kusů, lokalita pomalu mizí, příště už nemusí existovat. V SUCRE jsme projeli kolem cementárny, kde hned za ní je vchod do parku dinosaurů. Konečně jsem všechny přemluvil, abychom se šli na šlápoty dinosaurů podívat. Stopy jsou na skalnaté stěně asi 150 m dlouhé a 25 m vysoké. Sešli jsme dolů až ke stopám, udělali pár fotografií. Je to největší místo s výskytem dinosaurích stop na světě. Můžeme zde vidět přes 5000 šlápot od téměř 300 druhů různých dinosaurů. Nejhorší byl zpáteční výstup nahoru, ale tam nás čekala odměna. Pěkná restaurace a řízek z dinosaura, hranolky a rýže. Stopy dinosaurů byly příjemné zpestření cesty, nakonec se všem velmi líbily. Jedeme dále v 15.15 hodin na další kaktusy. Při výjezdu z města jsme nabrali plnou nádrž benzínu. Zastavili jsme kousek za městem (**KL17-062**), kde rostlo několik druhů kaktusů: *Sulcorebutia canigueralii* var. *applanata*, kvetoucí *Lobivia cinnabarina* či *Parodia* sp., krásná lokalita. Jedeme dále na sever, směr AIQUILE po nové asfaltové cestě. V této oblasti je teplo a obloha téměř čistá. Krajina začala být znovu kaktusová, zvláště velké, sloupovité a poléhavé rostliny. Zvláště byly zajímavé *Neocardensiana herzogiana*. V AIQUILE jsme nakoupili to nejdůležitější: chleba a víno. Už se hodně setmělo a na místečko na spaní jsme dojeli opět za tmy. Stavíme stany a sedneme k vínečku. Šlo to.

Parque Cretácico, CAL ORKO, skalnatá stěna asi 150 m dlouhá a 25 m vysoká se stopami dinosaurů

Sulcorebutia mentosa, AIQUILE, (KL17-063)

Weingartia neocumingii, AIQUILE (KL17-064)

Neděle – 12. 3. 2017

Martin vystrčil hlavu ze stanu už v 6.30 hodin, tak vstáváme. Pavel trochu natáhl, ale dlouho nevydržel. V 7. hodin vylézá nad kopcem sluníčko, které potřebujeme k sušení stanů od rosy. Je krásné pohodové nedělní ráno při kafičku. Vyrážíme v 8.40 hodin na trh v AIQUILE, kde musíme nakoupit jídlo na celý den. Stavili jsme se na tržišti, kde je v neděli zvláště plno. Nakoupí se zde snad všechno. V jednom stánku jsme potkali bývalého mechanika pro motorky JAWA, který se dal s Martinem do řeči. Nakonec nás zavedl domů, ukázal nám svoji hospodu s velkou halou, jinak má i další aktivity, provozoval taxi, byl profesorem a pracoval v muzeu. Pozval nás na další den do muzea, kde nám ukáže meteorit, který zde spadl asi 20 km od města asi před 4 měsíci. Stavili jsme se v AIQUILE u „báby“ kde roste *Sulcorebutia mentosa* (KL17-063). Jedeme kolem nemocnice na kopce, kde rostou velké *Weingartia neocumingii*. Za chvíli jsme je zahlédli, ale jeli jsme ještě kousek na GPS S18 12.966 W65 09.859, 2339 m, bohužel zde rostly jen *Echinopsis oxygona* a sloupovité kaktusy. Vracíme se zpět k weingartiím (KL17-064). Na stromech roste spousta tillandsií. Při zaparkování auta na lokalitě se pod autem propadla zem a zapadli jsme. Martin zařadil 4 x 4 a bravurně dvojskokem vyjel z díry. Na první pohled to vypadalo dost špatně. Po obhlídce lokality jedem na druhou stranu města, na lokalitu *Sulcorebutia swoboda* (KL17-065). Je jich poměrně hodně, většinou žlutě vytrněné, najdou se však i tmavé trny. Spokojenost na všech stranách. Nad horami se objevují černé mraky, dokonce jsem zaslechl bouření, zde však stále svítí sluníčko. Pokračujeme dále po cestě, na svazích jsme nafotili begónie. Na lokalitě (KL17-066) rostla krásná malá lobvie. Zastavili jsme několikrát průzkumně na několika lokalitách. Až na (KL17-067) rostly krásné *Sulcorebutia horacekii* a další *purpurea* uváděná spíše jako *Sulcorebutia santiaginensis*. Velmi úspěšná lokalita a vůbec celý den. Nevím co se děje, co se děje, dnes jsme neměli slivovici.

Sulcorebutia swoboda, AIQUILE, směr LAGUNA MOLINERO, (KL17-065)

Hned to napravíme. Po cestě máme další lokalitu, nad horami se opět hodně černá. Zatím je bouřka dost daleko, ale člověk nikdy neví. Na lokalitě (KL17-068) rostou *Sulcorebutia albissima*, krásné, často trsovité rostliny. Vracíme se zpět v 16. hodin. Martin s Petrou vyběhli na prudký kopec, kde měli svou lokalitu z dřívějších. My s Pavlem už do prudkého kopce nejdem, já mám stále problémy s kolenem. Nechal jsem si udělat alespoň několik obrázků. Je to tvrdá forma *Sulcorebutia albissima*, krásné světlé rostliny. S18 11.533 W65 12.692, 2402 m. (tvrdá forma se středními trny) u AIQUILE severně. Ve městě jsme dokoupili něco na zub a na pití. Vracíme se v 17. hodin na stejné místo stanování, které se nám líbilo, tak si to jdeme zopakovat. Dnes nás čeká vaření, vždyť je poslední neděle z cesty po Bolivii, musíme si udělat svátek. Akorát se mi nelíbí tmavé mraky na obloze. Konečně jsme jednou přijeli na nocování za světla, dnes v 17. hodin. Společnými silami jsme uvařili sváteční večeři „bramborový guláš“, byl skvělý, spláchli jsme jej dobrým vínkem. Pěkný den ve společnosti dobrých kamarádů, k nezaplacení. Bohužel došla slivovice, ale 3 litry vína, místní značky „KOLMBERG“ to napravily. Pak se lépe spí, je místo prášků na spaní. Než jsme šli spát, začalo pršet, docela dost. Prakticky pršelo celou noc, ani jsem si nemohl odskočit na záchod. V jednu chvíli jsem využil menší přestávky, povedlo se, aniž bych zmokl.

Sulcorebutia albissima, u TIN TIN, směr ARANI, (KL17-069)

Pondělí – 13. 3. 2017

Těsně před vstáváním přestalo pršet. Všechno bylo mokré a špatně se suší stany i ostatní věci. Stále je pod mrakem a déšť stále hrozí. Pod akácií roste semenáček cereusu a tak Pavel ze srandy na něj narouboval sulku. Až zde přijede příště, tak zkontroluje, jak narostla. Balíme věci a další ranní činnosti, abychom mohli pokračovat v další cestě. Vracíme se do AIQUILE v 8.20 hodin. Na tržnici jsme koupili něco k jídlu a zajeli se podívat do muzea na meteorit, který zde nedávno spadl. Návštěvu nám včera doporučil prof. TITO CASTELLÓN z AIQUILE. Profesor

zde sice nebyl, ale expozice muzea byla otevřena, byla nádherná, rozdělena do dvou částí: archeologickou a hudebních nástrojů. Meteorit spadl v listopadu 2016, byl uložen ve vitríně. Opět skvělý zážitek. Po odjezdu z muzea jsme se zastavili v prodejně hudebních nástrojů a šéf nás pozval i do své dílny, kde tyto hudební nástroje vyrábí, má zde dokonce několik ocenění. V 10. hodin jsme vyrazili na sever, směr MIZQUE. Pavel nám po cestě vykládal a ukazoval, kde a co na kterém kopci roste. Na jednom místě jsem nafotil kvetoucí „jabčák“. Z hlavní cesty jsme odbočili na TIN TIN. Ve vesnici byla rozvodněná řeka, kterou jsme jednou projeli, ale po druhé jsme ji už nezdolali, a lokalita je ještě hodně daleko. Muselo zde hodně pršet, na náměstí je všude bláto. Jedeme dále na CHAHUARANI. Zastavili jsme na nádherném místě, ale nic zde nerostlo. Na jednom brdku jsme zastavili na oběd. Martin mezitím vyběhl na kopec a hned našel *Sulcorebutia albissima* (KL17-069), společně zde roste i *Lobivia* sp. Tak daleko sulku nikdo nehledal. Na další zkušební zastávce rostou běžné kaktusy: *Echinopsis*, *Cleistocactus*, *Opuntia* nebo *Tillandsia capilaris*. U CHAHUARANI (KL17-070) hledáme *Sulcorebutia confusa*, je jich zde dost. Jedeme dále a zastavujeme u MINAS ACIENTOS, kde roste *Sulcorebutia purpurea* (KL17-071). Vracíme se zpět do CHAHUARANI a odtud na druhou stranu. Na lokalitě (KL17-072) jsme našli *Sulcorebutia markusii*, krásná tmavá rostlinka nedaleko SIVINGANI. Od tohoto městečka do města CLIZA byla po horách celkem dobrá cesta, vydlážděná kameny. Stále se jelo ve výšce 3200 - 3300 m nad mořem. Navečer jsme potřebovali sjet trochu níže, ať se lépe spí. Cesta z hor stále nechtěla spadnout, stalo se až těsně před CLIZA. To se však už stmívalo, tak jsme jeli dále a pořád jsme nemohli najít místočko na spaní. Všude jsou obdělávaná políčka. Až jsme najednou v nějaké vesnici našli hřiště, tak jsme to zapíchlí u fotbalové branky. Celodenní cesta byla dost únavná, tak jsme po postavení stanů šli za chvíli spát.

Sulcorebutia purpurea, MINAS ACIENTOS, (KL17-071)

lokality *Sulcorebutia markusii*, mezi VILA VILA a SIVINGANI

Sulcorebutia markusii, mezi VILA VILA a SIVINGANI, (KL17-072)

Setkání kamarádů u Rosti Malocha

V sobotu dne 28. 4. 2018 se sešla už tradičně na zahradě u Rosti Malocha v Lipníku nad Bečvou hrstka asi 20 kaktusářů. My jsme si přijeli popovídat až odpoledne, to jsme se ještě setkali s odjíždějící partou z jižní Moravy. Prohodili jsme pár slov a potom už následovala prohlídka Rostovy sbírky a posezení na prosluněném dvorku. Pivečko teklo už od rána, ale na nás přesto něco zůstalo. Tradičně na setkání navaří houbový gulášek další kaktusář z Lipníku, pan Josef Králík, byl skvělý. Dobré bylo i další občerstvení, které Rost'a s rodinou připravili, děkujeme. Počasí nám letos přálo, i večerní posezení bylo příjemně teplé. Diskutování o cestách za kaktusy se týkalo především cest po Argentíně či Bolívii, ale i jiných přilehlých zemích. Po setmění jsme si prohlédli obrázky z cest, které přinesli ukázat naši cestovatelé. Dobré byly i pěstitelské rady a připomínky, kterých není nikdy dost. Byla to prostě, díky Rost'ovi, skvělá akce v kruhu dobrých přátel.

pár dokumentujících obrázků s posezení o Rosti Malocha

Historie botaniky v obrazech - 15

Alexandr Humboldt (1769 - 1859)

Baron Alexandr Humboldt světoznámý německý přírodovědec, všestranného zaměření. Vystudoval univerzitu ve Frankfurtu n/O. a v Göttingenu, původně báňské inženýrství, později se věnoval mineralogii a botanice. V Paříži se seznámil s Dr. Bonplandem a Bolivarem, proto se rozhodl procestovat Jižní Ameriku, zejména pak Venezuelu, povodí Orinoka, Peru, Karibské ostrovy, Mexiko a další. Ze svých cest přivezl nespočetné množství materiálu, dokonce několik tisíc druhů nových rostlin. Později tyto rostliny zpracovávali společně s dr. Kunthem. Humboldt byl autorem mnoha pojednání a své vědecké poznatky shrnul do díla „Kosmos“. Autor „Voyage aux régions aquinoxiales du nouveae continent“.

cesta Alexandra Humbolta s Aimé Jacques Bonplandem do povodí řeky Orinoko

V letech 1799–1804 podnikl Humboldt svou první vědeckou cestu do Latinské Ameriky. Jeho zápisky z této cesty byly přes 21 let vydávány v obrovském nákladu. Byl jeden z prvních, kdo vyjádřil názor, že kontinenty, které omývá Atlantik, byly kdysi spojeny v jeden celek (Jižní Amerika a Afrika). V Německu dosáhl mimořádné popularity a požíval velké vážnosti. Na jeho počest bylo jeho jménem popsáno spousta rostlin, ale např. i tučňák Humboldtův nebo mořský Humboldtův proud apod.

Informace

- **4. 6. 2018** – přednáška RNDr. Švidrnoch Martin, Ph.D.: obrázky z cesty po Peru
- **11. - 12. 5. 2018** – Otevírání sezóny ve Dvoře Králové nad Labem. Ubytování již od pátku občerstvení a stravování za zvýhodněné ceny, v sobotu velká burza rostlin od 8 do 12 hodin, sobotní odpolední cyklus přednášek, návštěvy vybraných sbírek. Vše na jednom místě v Penzionu za vodou. (Poděbradova 2014, Dvůr Králové nad Labem).
- **26. 5. - 3. 6. 2018** – KK Astrophytum Brno, z. s. zve všechny přátele kaktusů a sukulentů na tradiční výstavu, která se bude konat v areálu Zahradního centra ČTYŘLÍSTEK Brno-Bystrc.
- **31. 5. – 2. 6. 2018** – Klub pěstitelů kaktusů a sukulentů Havířov při Městském kulturním středisku Havířov pořádá výstavu kaktusů a sukulentů, která se bude konat ve Společenském domě RENETA Havířov.
- **25. - 27. 5. 2018** – zájezd do sbírek ve východních Čechách se blíží. Odjezd účastníků bude **v pátek ráno 25. 5. 2018, v 7. hodin**. Vyrážíme směr Olomouc. Letos zájezd proběhne osobními auty, počet účastníků záleží na ochotných řidičích. Návštěva sbírek (program se může změnit):
1.den: Grund, Pelcl, Tměj, Krása, Švíř, Houdek
2.den: Martinec, Duben, Richter, Matouš, Mejstřík
3.den: Straka, John, Havel, Tomáš
- **6. - 8. 6. 2018** – výstava kaktusů a jiných sukulentů, Stanice přírodovědců, Poruba. Tradičně hned po pondělní schůzce, proběhne v úterý dne **5. 6. 2018 instalace výstavy** a výstava proběhne od středy do pátku.
- **30. 6. 2018** – 25. setkání kaktusářů Pobeskydí 2018, proběhne opět v hotelu Rudolf, Havířov. Hotel se nachází hned kousek od autobusové zastávky či vlakového nádraží. Ubytování si každý účastník objedná předem na recepci hotelu, stravu možno zajistit po příjezdu na hotel, rovněž na recepci. Při obsazení kapacity ubytování, lze další ubytování sehnat v okolních hotelích. Kontakt: e-mail: recepce@hotelrudolf.cz
- Schůzky pěstitelů kaktusů a jiných sukulentů s promítáním obrázků a přednáškou se konají **každé první pondělí v měsíci** (mimo letních prázdnin) v 17. hodin, ve **Stanici přírodovědců v Ostravě-Porubě** (Čkalovova ulice, u zimního stadionu). Přijďte mezi nás.
- Informace týkající se činnosti Klubu kaktusářů v Ostravě i příspěvky do Ostníku zasílejte na adresu předsedy: lumir.kral@seznam.cz
- Aktualizované informace najdete na internetových stránkách Klubu: www.pavko.cz/kko
- Informace na naše www stránky zasílejte administrátorovi na e-mail: klouda@iol.cz
- Osobní stránky Lumíra Krále, kde najdete také aktualizované informace o činnosti našeho kaktusářského Klubu: www.lumirkral.webnode.cz

Adresy autorů:

Král Lumír, e-mail: lumir.kral@seznam.cz

OBSAH – KVĚTEN 2018

Z naší činnosti	66	Setkání kamarádů u Rosti Malocha	77
Obrázky našich členů	66	Historie botaniky v obrazech – 15	78
Poznámkový notes 2015 - 6. část	67	Informace	79

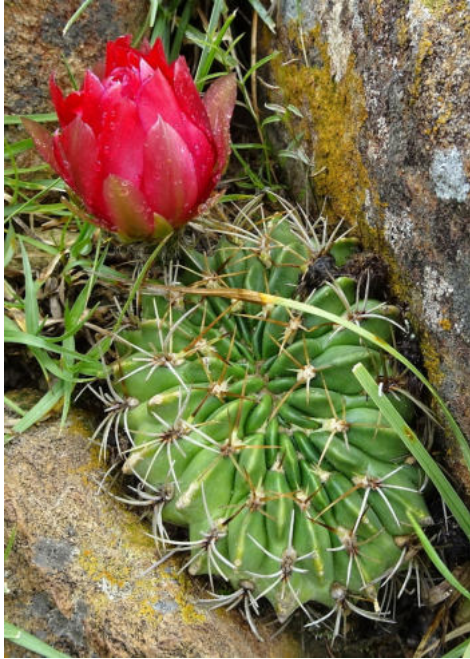
OSTNÍK

zpravodaj pro potřeby členů Klubu

Vydavatel: Klub kaktusářů v Ostravě, z. s., IČ 024 17 235, 747 68 Kyjovice 170, květen 2018

Šéfredaktor: Lumír Král, O. Synka 1815, 708 00 Ostrava – Poruba, tel.: 605058070.

Objednávky, distribuce: Ing. Skoumal Vladimír, M.Bajera 6038/5, 708 00 O.-Poruba, mobil: 724137021

Lobivia cinnabarina, před SUCRE, (KL17-058)

Sulcorebutia vasqueziana, u SUCRE, (KL17-061)

Erythrina caffra, AIQUILE

Begonia fischeri, COCHABAMBA

společné foto s prof. TITO CASTELLÓNEM a jeho manželkou z AIQUILE